

PRAVIDLA CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ KAZATELŮ

OBSAH:

- A. Základní ustanovení
- B. Oblasti celoživotního vzdělávání
- C. Semináře
- D. Studijní volno

A. Základní ustanovení

1. Celoživotní vzdělávání je součástí výkonu služby kazatelů. Umožňuje kazatelům aktualizovat znalosti a zkvalitňovat práci vzhledem k vývoji společnosti, teologie, humanitních věd a měnících se podmínkách výkonu kazatelské služby.
2. Církev očekává od kazatelů, že v rámci celoživotního vzdělávání budou reflektovat svou kazatelskou praxi, její vývoj a potřeby, které vyplývají z výkonu kazatelské služby ve farním, seniorátním nebo povšechném sboru.
3. Za celoživotní vzdělávání kazatelů odpovídá povšechný sbor. Zajišťuje je komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů (dále jen komise), která spolupracuje se synodní radou a se seniory. Členy komise jmenuje synodní rada na dobu šesti let.
4. Úkolem komise je připravovat program celoživotního vzdělávání kazatelů, zajišťovat jeho realizaci a pečovat o získání externích finančních zdrojů na jeho financování.
5. Předseda komise předává synodní radě seznam účastníků programu celoživotního vzdělávání.
6. Evidenci celoživotního vzdělávání kazatelů vede ÚCK. Zpráva o účasti kazatele v programu celoživotního vzdělávání je součástí podkladů pro vydání pokynu k jeho volbě.
7. Náklady povinného celoživotního vzdělávání kazatelů hradí povšechný sbor. Na nákladech nepovinného vzdělávání se kazatelé finančně podílejí částkou, kterou stanoví synodní rada po přihlédnutí k doporučení komise. Pokud se nepodaří získat jiné finanční zdroje, je celoživotní vzdělávání kazatelů financováno z celocírkevních repartic.

B. Oblasti celoživotního vzdělávání

1. Kazatel je povinen vzdělávat se v těchto oblastech:
 - a. Teologické vzdělávání – zahrnuje zejména aktualizaci bohosloveckých znalostí, popřípadě vzdělávání v jiných humanitních oborech v souvislosti s bohosloveckými aspekty výkonu služby kazatele.

- b. Osobnostní rozvoj – zahrnuje zejména zpracování zkušenosti práce s lidmi, působení kazatelské práce na osobní či rodinný život, řešení konfliktů, duchovní růst apod.
 - c. Praktické vzdělávání, které usnadňuje výkon služby – zahrnuje zejména rozvíjení pastoračních schopností, komunikace, dovedností v informatice, rozšiřování jazykových schopností apod.
2. Hlavním nástrojem vzdělávání v těchto oblastech jsou semináře a studijní volno.
 3. Pro každou z těchto oblastí vzdělávání ustanoví komise vedoucího. Vedoucí jednotlivých oblastí vzdělávání ve spolupráci s komisí připravují program celoživotního vzdělávání kazatelů a předkládají komisi zprávy o jeho průběhu a plnění. Činnost vedoucích koordinuje předseda komise.

C. Semináře

1. Komise organizuje semináře, které poskytují kazatelům vzdělávání ve stanovených oblastech, případně prostřednictvím ÚCK nabízí kazatelům účast na necírkevních seminářích, které nabízejí vhodné vzdělávání v některé z oblastí.
2. Každý kazatel je povinen účastnit se jednou za pět let některého ze seminářů, které jsou zařazeny do programu celoživotního vzdělávání kazatelů. Chce-li se místo toho účastnit semináře, který není zařazen v programu celoživotního vzdělávání kazatelů, je povinen požádat komisi o souhlas a o stanovení závazných podmínek.
3. Začínající kazatelé jsou povinni v prvních dvou letech služby absolvovat kurs pro začínající kazatele, jehož náplní je sdílení zkušeností a inspirace pro práci v homileticko-liturgické, katechetické a pastorační oblasti.
4. Do jednoho měsíce po skončení semináře nebo kursu je kazatel povinen prostřednictvím příslušného seniora předložit komisi zprávu, která obsahuje hodnocení semináře nebo kursu.

D. Studijní volno

1. Součástí dobrovolného celoživotního vzdělávání kazatelů je dlouhodobé a krátkodobé studijní volno. (viz též **ŘK čl.2 odst.5-7 - odkaz JP**)
2. Dlouhodobé studijní volno trvá tři měsíce. Kazatel má právo požádat o ně po uplynutí každých pěti let služby. Dlouhodobé studijní volno uděluje synodní rada po kladném vyjádření příslušného staršovstva a seniorátního výboru, pokud kazatel předem vypracoval studijní projekt, který komise schválila.
3. Studijní projekt musí obsahovat název projektu, název oboru, v němž se chce kazatel vzdělávat, časový rozvrh projektu, místo realizace, cíl projektu, kritéria, na jejichž základě bude posouzeno naplnění cílů projektu, a návrh, jak a kde bude kazatel výsledky studijního projektu prezentovat.
4. Do dvou měsíců od skončení studijního volna je kazatel povinen zaslat komisi závěrečnou zprávu. Závěrečná zpráva musí mít podobu stanovenou

studijním projektem a musí obsahovat hodnocení, zda a jak byly naplněny cíle projektu.

5. V době dlouhodobého studijního volna má kazatel nárok na základní mzdu v příslušné třídě a stupni.
6. Krátkodobé studijní volno trvá dva týdny. Kazatel má právo požádat o ně jednou v každém kalendářním roce, pokud v témže roce nežádá o dlouhodobé studijní volno. Krátkodobé studijní volno uděluje příslušný senior po kladném vyjádření příslušného staršovstva. Senior stanoví náplň a podmínky krátkodobého studijního volna a informuje komisi o jeho absolvování a výsledku.
7. V době krátkodobého studijního volna má kazatel nárok na mzdu, kterou pobírá za službu ve sboru, do něhož byl povolán.

[Zpět na obsah](#)

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 32. synodu ČCE.

Některé v oficiální verzi chybně uvedené odkazy jsou nahrazeny správnými, jejich původní chybná podoba je uvedena v hranaté závorce menším písmem a odlišnou barvou. Odkazy psané kurzívou připojil zcela nově JP.